

[Hartvig Frisch.]

berømt historisk Personlighed, nemlig Piliatus, han vaskede ogsaa sine Hænder, men han vaskede dem i Vand, Venstre i Kul, det sidder paa Fingrene og er efterhaanden tværet ud over hele Partiet ved den Agitation, det fører.

Jeg vil gerne bestemt udtale, at Regeringen ønsker Landbrugseksporten i dette Land udvidet det mest mulige. Jeg vil udtale det over for det ærede Medlem Hr. Koefoed, fordi han i de Udtalelser, han fremkom med over for mig, lod skimte igennem, at Socialdemokratiet ikke var særlig begejstret for større Landbrugseksport — og han henviste her til de Udtalelser, jeg var fremkommet med. Dette er aldeles urigtigt, men selvfølgelig maa dertil føjes, at naar Talen er om en Udvidelse af Landbrugseksporten, maa man tage ganske bestemt i Betragtning de nationaløkonomiske Vanskeligheder, der samtidig skal overvindes, og stille Regnskabet op for den danske Nation som Helhed og ikke blot for et enkelt Erhverv, gøre op, hvorledes en saadan udvidet Eksport kan svare sig. Og det er der, jeg over for det ærede Medlem Hr. Koefoed vil sige, at naar jeg gjorde disse Bemærkninger om Procenterne, var det efter Sammenhængen i min Tale udelukkende angaaende Tillægskontingenterne, idet jeg talte . . . (Afbrydelse) . . . Bevares — jeg talte nemlig i Almindelighed om Tillægskontingenterne, og det siger sig selv, at naar man staar og taler om disse Kontingenter, er de Bemærkninger, man fremkommer med, møntet paa denne Sag og ikke paa nogen anden.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup benyttede saa Lejligheden til heroverfor at ville gøre et Angreb paa mig og tillod sig bl. a. den Bemærkning, om jeg da bildte mig ind, at det var dyrere at producere Tillægskontingenter, end det er at producere Svin og Smør til Grundkontingenter. Dette Spørgsmaal viser, at det ærede Medlem slet ikke formaar at sondre imellem en privatøkonomisk og en nationaløkonomisk Betragtning. Det er selvfølgelig nationaløkonomisk dyrere, saa snart man nærmer sig den Grænse, hvor Forbruget af Raastoffer stiger betydeligt, og det fremgaar alene, naar man undersøger det ærede Medlems egen Betragtning, som gik ud paa, at det var 20 pCt. gennemsnitlig for hele den samlede Landbrugseksport, som var af fremmed Oprindelse. Jeg stiller nu det ærede Medlem det Spørgsmaal: Kan saa den danske Landbrugseksport forøges efter en stærkt stigende Skala og

Indslaget af fremmede Raastoffer stadig være kun disse 20 pCt.? Hvis det var Tilfældet, hvis det blev ved at være 20 pCt., kunde det ærede Medlem have Ret i sine Betragtninger, men det vil vise sig, at disse to Ting — Produktionsmængden og det fremmede Indslag — stiger efter forskellige Skalaer, og det er dette Forhold, jeg har paapeget, og som Regeringen selvfølgelig maa tage i Betragtning, naar Talen er om en stærk Udvidelse af Landbrugsproduktionen.

Her vil jeg gerne pege paa Landbrugsministerens kraftige og stærke Svar, idet den højtærede Landbrugsminister i sin Tale i Gaar udtalte med Hensyn til Salget af Landbrugsprodukter:

„Dersom Salget af den Slags Landbrugsprodukter kun kan ske ved Køb af Varer, som nu bliver fremstillet af danske Arbejdere, maa man derfor i Landbruget forstaa, at disse Arbejdere har vanskeligt ved at se det fornuftige i en saadan Handel. Der findes næppe nogen Landmand“

tilføjede den højtærede Landbrugsminister, „som vilde finde det rigtigt, hvis det modsatte var Tilfældet, hvis f. Eks. Skibsbyggerier, der kunde finde Afsætning for Skibe i Udlandet, Maskinfirmaer, der kunde finde Afsætning for Maskiner i Udlandet mod Køb af Smør, Flæsk eller andre Landbrugsprodukter til Indførsel her til Landet, skulde have Tilladelse til eller have Krav paa en saadan Vareudveksling. Og hvad der er Uret for den ene Part, kan ikke være fuldkommen Ret for den anden.“

Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister her paa overordentlig kraftig og heldig Maade, saa enhver kan se det, har udtrykt det, der netop er vort Problem i denne Sag.

Det hænder mig hver Gang i Finanslovdebatten, at jeg faar bagefter i Hælene nogle, om jeg saa maa sige, liberalistiske Foxterrier, som glammer særdeles af mig ud fra liberale Doktriner — jeg tænker paa de ærede Medlemmer Hr. Erik Eriksen, Hr. Sønderup og Hr. Laurits Pedersen —, og som ogsaa ved denne Lejlighed har været fremme og demonstreret deres Liberalisme. Men det nytter ikke rigtig de ærede Medlemmer, for det maa erkendes, at det Tidehverv, vi nu er inde i, giver slet ingen Plads for Liberalisme, det er Landbrugets egen dyreste Interesse, at det har Staten bag sig i de Forhandlinger, der føres, og Landbruget er den Part her i Landet, der er stærkest interesseret paa dette Punkt.